

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 160/21

Luksemburg, 22 września 2021 r.

Wyrok w sprawie T-425/18
Altice Europe / Komisja

Sąd oddalił wniesioną przez Altice Europe skargę na decyzję Komisji, na mocy której nałożono na tę spółkę dwie grzywny w kwocie 124,5 mln EUR w związku z przejściem PT Portugal

Sąd nakazał jednak obniżenie o 6,22 mln EUR kwoty grzywny odnoszącej się do uchybienia obowiązkowi zgłoszenia koncentracji Komisji

Altice Europe NV („Altice”) jest międzynarodową spółką telekomunikacyjną i telewizyjną. PT Portugal SGPS SA („PT Portugal”) jest operatorem telekomunikacyjnym i multimedialnym, którego działalność dotyczy całego sektora telekomunikacji w Portugalii.

W dniu 9 grudnia 2014 r. Altice zawarła umowę sprzedaży akcji (Share Purchase Agreement, „SPA”), w celu przejęcia wyłącznej kontroli nad PT Portugal za pośrednictwem swojej spółki zależnej Altice Portugal SA. Zważywszy, że przejęcie to wymagało zezwolenia Komisji na podstawie rozporządzenia w sprawie koncentracji¹, w SPA przewidziano szereg reguł dotyczących zarządzania działalnością PT Portugal w okresie między podpisaniem tej umowy a zakończeniem transakcji, które miało nastąpić po uzyskaniu zezwolenia Komisji („klauzule przygotowawcze”).

Decyzją z dnia 20 kwietnia 2015 r. Komisja uznała przejęcie za zgodne z rynkiem wewnętrznym z zastrzeżeniem wypełnienia określonych zobowiązań.

W marcu 2016 r., w oparciu o informacje uzyskane ze źródeł prasowych, Komisja wszczęła dochodzenie w celu ustalenia, czy Altice naruszyła przepisy rozporządzenia w sprawie koncentracji, które ustanawiają, po pierwsze, obowiązek zgłoszenia koncentracji Komisji przed jej wprowadzeniem w życie², a po drugie, zakaz wprowadzania koncentracji w życie przed jej zgłoszeniem i uznaniem za zgodną z rynkiem wewnętrznym³.

W oparciu o wyniki dochodzenia Komisja uznała, że Altice miała możliwość wywierania decydującego wpływu na PT Portugal lub zaczęła sprawować kontrolę nad tym podmiotem przed wydaniem decyzji zezwalającej na koncentrację, a w niektórych przypadkach nawet przed zgłoszeniem koncentracji. W tym względzie Komisja stwierdziła w pierwszej kolejności, że niektóre klauzule przygotowawcze przyznawały Altice prawo weta w odniesieniu do powoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla PT Portugal, kształtowania jej polityki cenowej i warunków handlowych umów zawieranych z klientami, a także możliwości zawierania, wypowiedzania bądź zmieniania licznych umów. W drugiej kolejności Komisja podniosła, że owe klauzule były wprowadzane w życie wielokrotnie, co oznacza, że Altice ingerowała w bieżące funkcjonowanie PT Portugal. W trzeciej kolejności Komisja zasygnalizowała, że od dnia podpisania SPA dochodziło do wymiany newralgicznych informacji dotyczących PT Portugal.

W związku z tym, decyzją z dnia 24 kwietnia 2018 r., Komisja nałożyła na Altice grzywnę w wysokości 62 250 000 EUR za naruszenie obowiązku zgłoszenia koncentracji, a także grzywnę w wysokości 62 250 000 EUR za nieprzestrzeganie zakazu wprowadzenia

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s. 1, „rozporządzenie w sprawie koncentracji”).

² Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie koncentracji.

³ Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie koncentracji.

koncentracji w życie przed jej zgłoszeniem Komisji i przed wydaniem na nią zezwolenia przez tę instytucję⁴.

Altice wniosła skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji, **którą to skargę Sąd częściowo oddalił**. W ogłoszonym dzisiaj wyroku przedstawił on wyjaśnienia dotyczące wykładni i stosowania ustanowionych w rozporządzeniu w sprawie koncentracji obowiązków zgłoszenia i zawieszenia koncentracji o wymiarze europejskim.

Ocena Sądu

Sąd oddalił przede wszystkim podniesiony przez Altice zarzut niezgodności z prawem, w myśl którego obowiązek zgłoszenia koncentracji (ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie koncentracji) i grzywna nakładana w przypadku niewypełnienia tego obowiązku (przewidziana w art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia] są zbędne z uwagi na istnienie obowiązku powstrzymania się od wprowadzania w życie koncentracji przed jej zgłoszeniem i wydaniem zezwolenia (przewidzianego w art. 7 ust. 1 rozporządzenia) i grzywny nakładanej w przypadku naruszenia tego obowiązku [przewidzianej w art. 14 ust. 2 lit. b) rozporządzenia]. W tym kontekście Altice podniosła także zarzut naruszenia zasady proporcjonalności i zakazu podwójnego karania, twierdząc, że wskazane przepisy umożliwiają Komisji nałożenie drugiej grzywny na tę samą osobę i za te same czyny.

W tym względzie Sąd w pierwszej kolejności zaznaczył, że **art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie koncentracji realizują autonomiczne cele**. Pierwszy z tych przepisów zobowiązuje przedsiębiorstwa do zgłoszenia koncentracji przed jej wprowadzeniem w życie, a drugi z nich ma na celu uniemożliwienie owym przedsiębiorstwom wprowadzenia w życie tej koncentracji przed stwierdzeniem przez Komisję, że jest ona zgodna z rynkiem wewnętrznym. Co więcej, art. 4 ust. 1 przewiduje **obowiązek działania**, podczas gdy art. 7 ust. 1 przewiduje **obowiązek powstrzymania się od działania**. Ponadto, o ile naruszenie pierwszego z tych przepisów jest **naruszeniem krótkotrwałym**, o tyle naruszenie drugiego z nich stanowi **naruszenie ciągłe**.

W kontekście tych rozważań Sąd orzekł, że art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie koncentracji **nie są zbędne** w świetle art. 7 ust. 1 i art. 14 ust. 2 lit. b) **oraz że nie naruszają one zasady proporcjonalności ani zakazu podwójnego karania**. Ponadto uznanie tych przepisów za niezgodne z prawem nie tylko byłoby sprzeczne z celem tego rozporządzenia, jakim jest zapewnienie skutecznej kontroli koncentracji, ale także **pozbawiałoby Komisję możliwości rozróżnienia, za pomocą nakładanych przez tę instytucję grzywien, sytuacji, w której przedsiębiorstwo wypełnia obowiązek zgłoszenia, ale narusza obowiązek zawieszenia, od sytuacji, w której przedsiębiorstwo narusza oba te obowiązki**.

W odniesieniu następnie do argumentu Altice, w myśl którego klauzule przygotowawcze SPA nie przyznają tej spółce uprawnienia do blokowania strategicznych decyzji, wobec czego nie można ich uznać za prawa weta przyznające kontrolę nad PT Portugal, Sąd przeanalizował przede wszystkim klauzulę przygotowawczą umożliwiającą Altice powoływanie i odwoływanie kadry kierowniczej wyższego szczebla PT Portugal bądź wprowadzanie zmian w umowach zawartych z członkami tej kadry. Sąd zaznaczył w tym względzie, że uprawnienie do uczestnictwa w podejmowaniu decyzji dotyczących struktury kadry kierowniczej wyższego szczebla wiąże się generalnie z umożliwieniem posiadaczowi tego uprawnienia wywierania decydującego wpływu na politykę handlową przedsiębiorstwa.

Co więcej, klauzula przygotowawcza umożliwiająca Altice ingerowanie w politykę cenową PT Portugal zobowiązuje tę drugą spółkę do uzyskania pisemnej zgody Altice na jakiegokolwiek zmiany cen oraz na wszelkie zmiany ogólnych warunków umów.

⁴ Decyzja Komisji C(2018) 2418 final nakładająca grzywny za wprowadzenie w życie koncentracji z naruszeniem art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 (sprawa M.7993 – Altice/PT Portugal).

Jako że klauzule przygotowawcze umożliwiały Altice także zawieranie, wypowiedzanie czy zmienianie licznych umów PT Portugal, **Sąd stwierdził, że klauzule te, w powiązaniu z prawem do odszkodowania w przypadku ich naruszenia, zobowiązywały PT Portugal do uzyskania uprzedniej zgody Altice na wszystkie istotne umowy, niezależnie od tego, czy wchodzą one w zakres zwykłych czynności spółki, czy też nie, i niezależnie od ich wartości gospodarczej.**

W tym względzie Altice nie przedstawiła zresztą żadnego dowodu na to, że konkretne klauzule przygotowawcze były konieczne do zachowania wartości przejmowanego przedsiębiorstwa lub do zapobieżenia naruszeniu jego integralności handlowej.

Wobec powyższego **Sąd stwierdził, że klauzule przygotowawcze pozwoliły Altice na sprawowanie kontroli nad PT Portugal poprzez przyznanie tej pierwszej spółce możliwości wywierania decydującego wpływu na działalność tej drugiej spółki.** W ocenie Sądu, z różnych materiałów zgromadzonych w aktach sprawy wynika **ponadto, że w licznych przypadkach Altice rzeczywiście ingerowała w bieżące funkcjonowanie PT Portugal i że dochodziło do wymiany newralgicznych informacji między Altice a PT Portugal.**

Wreszcie, mając na uwadze fakt, że wejście w życie klauzul przygotowawczych SPA, określone interwencje i wymiany newralgicznych informacji miały miejsce przed zgłoszeniem transakcji, **Sąd potwierdził, że Altice wywierała decydujący wpływ na PT Portugal z naruszeniem zarówno obowiązku zgłoszenia ciążącego na niej na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie koncentracji, jak i obowiązku zawieszenia przewidzianego w art. 7 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.**

Jednakże, w wykonaniu nieograniczonego prawa orzekania, Sąd stwierdził, że należy obniżyć o 10% kwotę grzywny wymierzonej za naruszenie obowiązku zgłoszenia przewidzianego w art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie koncentracji, tak aby uwzględnić okoliczność, że przed podpisaniem SPA Altice poinformowała Komisję o transakcji, którą zamierzała przeprowadzić, i że niezwłocznie po podpisaniu owej umowy spółka ta zwróciła się do Komisji z wnioskiem o wyznaczenie zespołu, któremu zostanie powierzone rozpatrzenie jej sprawy.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793